

Beste mensen,

Sinds het einde van vorig jaar was het gebouw van het Leger des Heils in Amsterdam-West voor diensten gesloten. Daar komen we al een paar jaar samen. Het was toch mogelijk diensten te bezoeken in onze zuster gemeente in Haarlem. We zijn daar steeds gastvrij onthaald, in de oude vertrouwde kapel aan de Parklaan. Ik zelf mocht ook verschillende keren in diensten voorgaan, en dat heb ik met plezier gedaan. Het is mooi dat je weet dat je broeders en zusters hebt met wie je de Sabbat samen in diensten kunt vieren.

Psalm 133 zingt erover hoe goed de onderlinge verbondenheid je kan doen. Soms moet de coronatijd je daar wat meer bewust van maken. Vanaf begin februari staat het gebouw in Amsterdam weer voor ons open, beperkingen zijn opgeheven, de Amsterdammers zullen weer terugkeren naar hun oude stek. Op zichzelf is het wel goed dat we teruggaan, maar we begonnen juist wat meer aan elkaar te wennen. Het is dan wel weer even uit het oog, maar het hoeft niet uit het hart te zijn. In het verleden zijn de Amsterdamse en Haarlemse gemeente vaker samen opgetrokken. Nog niet zo lang geleden maakten we in Haarlem een doopdienst mee en we lezen elkaars wekelijkse mededelingen. Het is goed dat we weet van elkaar hebben en elkaar kunnen blijven aanmoedigen. Gemeenten zijn geen eilanden op zichzelf, ze moeten niet naar binnen gekeerd zijn, maar open voor de buitenwereld. Het Goede Nieuws moet verkondigd worden en we moeten steeds proberen die te vertalen voor de tijd waarin wij leven. In de Bijbel is wel sprake van verschillende plaatselijke gemeenten, zoals Rome, Corinthe, Efeze, Thessalonica, Colosse, Jeruzalem. Maar ze hielden onderling contact in tijden dat de communicatiemiddelen ver van ideaal waren. Paulus, Petrus en Johannes en Judas schreven brieven en men bezocht elkaar. Men leefde met elkaar mee. Aan het eind van zo'n brief staan vaak vele groeten (bv Romeinen 16, een heel hoofdstuk). Een groot deel van het Nieuwe Testament bestaat uit zulke brieven. Woorden van toen, die voor ons nog een boodschap kunnen hebben. Men zocht verbinding met elkaar. Ook al zat men ver van elkaar, men ging niet gedistantieerd met elkaar om. Ze deelden hetzelfde geloof in de verlossing door Jezus Christus. Men bemoedigde elkaar en kon elkaar ook wel eens de waarheid zeggen. Gebed overbrugt ook afstanden. Wij hebben tegenwoordig veel meer communicatiemogelijkheden. Laten we er gebruik van maken. Als de tijden weer wat "normaler" worden kunnen we wellicht als gemeente wat vaker bij elkaar over de vloer komen. Belangrijk is dat we weet van elkaar hebben.

Binnen het Zevendedags Baptisme is een grote vrijheid, je hoeft het niet op alle punten met elkaar eens te zijn, maar het is goed dat er ontmoetingsplaatsen zijn als onze gemeenten, we hebben elkaar wat te zeggen. Sabbatvierende Baptistische Christenen hebben een boodschap door te geven in deze tijd.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk